





## Zwycięstwo alkoholu.

Figiel wyborczy.

Podczas ukończenia niedawnego wyborów w Australii, gdzie pijactwo jest strasznie rozpowszechnione, odgrywała rolę dominującą sprawa alkoholizmu. Chodziło o projekt ustawy, wymierzony przeciwko barom i szynkom, a wyborcy podzielili się na dwa stronnictwa, walczące pod hasłem: „za barami” i „przeciw barom”. Sprawy abstynentów popierały najenergiczniej kobiety, które, jak wiadomo, posiadają w Australii czynne i biernie prawo wyborcze. Wynik wyborów był dla przeciwników alkoholu wielce korzystny. Przyczynił ich porażki tak określa jeden z korespondentów:

„Król! Alkohol nie dał się stracić z tronu i ku zgryzotom fanatycznych bojowników panuje dalej. Wiece ta kolosalna agitacja nie odniosła żadnego wyniku i okazała się większą farsą, niż przypuszczano! Jakże to być może, żeby ani jeden elektorat nie pogryzł większości głosów tego najpopularniejszego z handlowców australijskich? Co jest tego powodem?”

Oto znaleźli się dwojelnicy amatorzy whisky, którzy rozegrali w ostatniej chwili odzew do wyborców tej frakcji. Obywateli! Pamiętajcie o tem, że obywateliom naszym jest głosić, przy obecnych wyborach za zwyciężeniem wszystkich barów, które są powodem ruiny moralnej i materialnej. Pamiętajcie o naszych dzieciach, które są świadkami straszego nalu swoich ojców itd. Gdy zwyciężymy alkohol, będziemy walczyć przy następnych wyborach przeciw paleniu fajki, papierosów i cygar. Podpisany: Sekretarz partii przeciwalcoholizacyjnej. Wobec tej odzewy obywateli przestraszeni perspektywą, że ulubione fajki zostaną im z ust wyjęte, a papierosy i cygara odebrane — zbuntowali się i postawili głosić za alkoholizm!

## Spalona dzielnica „miłości”.

Wielki pożar w Tokio.

(Tel. „Nowin”).

Tokio. W niedzielę wybuchł w Tokio ogromny pożar. Szalejąca burza i brak wody czyniły sytuację krytyczną. Dzielnice miejskie Tokio, Asakusa i Josiawara zupełnie zgorzały. Spłonęło kilkadziesiąt domów. Setki osób odniosło rany i kilka zginęło. Dzielnicy europejskiej nie groziło niebezpieczeństwo.

Dzielnica Josiawara, która padła ofiarą pożaru, nazywa się „miastem miłości”. Jest to bowiem siedziba wszystkich gejów, mieszkających tam w drewnianych, małych domkach. Wszystkie te domki zgorzały. Gejowie zaś w liczbie 6000 są bez dachu.

## W bagnie polskiej sztuki.

W. Świt nowej ery.

Uroczyste, ale dopiero 7 b. m. doręczono mi pismo następujące:

„L. 48. Kraków, dnia 3 kwietnia 1911. Do Pana A. Z. O., docenta i b. sekretarza c. k. Akademii S. P.

w Krakowie

Wybrana z Główna prof. c. k. A. S. P. komisja śledcza, po przeprowadzonych w dniach 16, 17, 21 i 20 marca 1911 dochodzeniach i rozprawach, stwierdza, że: 1) Przesłaniem pod adresem Rektora A. pisma z 28 lutego 1911, które dotyczyło rzekomego odwołania sali przylegającej do wykładowej nauk pomocniczych na alejkę dla uczelni, a zredagowane zostało w sposób wysoce nieodpowiedni i bez zachowania formy, do jakiej bezwarunkowo obowiązują jest podwładni wobec Przewodniczącego; 2) Napływem i wysłaniem do Tow. Br. Pomocy Uczniów A. S. P. odezw, w której Pan ozyli o Rektora A. wyrażenie uwielbieniach; 3) Wyświetleniem pisma z 17 marca 1911, adresowanego do Rektora A. w którym to piśmie zarzucał Pan stronnictwu tutejszemu Główna profesorów; 4) Listem z 26 marca 1911, wysłanym pod adresem Przewodniczącego komisji dyscyplinarnej i dotychczasom do listu tego pismem, w którym podniósł Pan szereg oskarżeń Rektora wysoce ubliżających zarządów; 5) wreszcie 5) Listem z dnia 29 marca 1911, w którym żąda Pan satysfakcji za rzekomo

\*) Pismo to, które jako docent i kurator Akad. Towarzystwa wysłał do Główna prof., dotyczące rzeczywistego udzielenia jednej sali na drogę lokal Tow. Br. Pom., zamieszczono to w całości w rozdz. p. t. „Pierwszy występ antonimowy”.

\*) Z pisma tego, z 26 lutego, trywek tamże.

\*) Nie stronnictwo Główna, ale wyrażenie ani

mezy osobista pewnym członkom komisji.

\*) Pismo — z wyjątkiem 12 punktu, który na razie odpada przez wzgląd na interesownego redaktora — identycznie w treści z Oświadczeniem zamieszczonym tu w rozdz. p. t. „Od głosu ryba”. Panowie Mehofer! je prawny extra muros doradca widzą w niem tylko „osobie rektora wysoce ubliżające zarzuty”. Figlarze!

donosne krzywdy, grojąc, że w razie przeciwnym żadnym względem krowąć nie będzie...”) — dopisał się Pan zarząd jako Docent jak i jako Sekretarz Ak. S. P. grubego naruszenia swych obowiązków i urzędowych obowiązków.

Gdy zaś miało zawezwać nie jawiło się Pan przed komisją, by z stawianych Mu zarzutów usprawiedliwić się i wytłumaczyć, przeto po abstrahacji i rozważeniu z urzędu wszelkich okoliczności łagodzących, jak i obciążających, przesłała komisja śledczą akta sprawy Główna prof. A. S. P., jako władzy dyscyplinarnej po myśli § 19 ustawy z 27 kwietnia 1873, Nr. 3 D. u. p. z odpowiednio umotywowanym wnioskiem.

Główna prof. A. S. P. na posiedzeniu, odbytym w dniu 31 marca 1911 r., przychylając się do wniosku komisji śledczej, orzekło, jako karę za wymienione na wstępie przekroczenia: „nauczenie Pana z zajmowanego stanowiska urzędowego”, nienależnie równocześnie, że nie widzi przesłady przeciw ewentualnemu używu A. na innem stanowisku alfabetycznym i z tymi samymi poborami, jakie Pan do tychczas otrzymywał.

Od tego orzeczenia wolno wniesć rekurs do c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty, który podać należy do Rektora c. k. A. S. P. w Krakowie w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia. O czym Pana zawiadamiam.

Rektor: w. z. K. Laszczka m. p.

Udzielę za zaniecia się tutaj tego samego podpisu, jak mówił Świątek: zostawiam wielom!”

O, kaducenie polski! O, różdżko czarodziejskie! O, ciekawa zaleta, nagle a niepodważalna antonimiczna baka stanu, któraś znaczne, ale zgola dotąd „niepismienne” trzy pendzle i jedno dłoze w miesiąc niepielnie zamieniała w paragrafy!

Rekurs od... nie, nie nazwę papieru tego tak, jak na to zasługuję, tak samo, jak i nie tutaj go zanalizuję — już wniosem przed doręczeniem mi „wyrok” pismozna z artykułów p. t. „W bagnie polskiej sztuki” pojawił się w tym piśmie w dniu 16 m. Droga, jedynka, jaka im dzisiaj pozostała, „szedł” moina wczorajszą, wskazałem wtedy odrazu... A teraz czeka. A ludek krakowski na tę „szopkę” pospieszy, pospieszy...

Świt nowej ery w Akademii, ery paragrafowej — śledczą-komisją dyscyplinarną-dekoracyjną. Ze zacytowanego dokumentu więcej już w pełni atmosfery moralna i... artystyczna (bo sztuka jest z kulturą), która jako otwierała Akademię, a model i. zw. Kraków. Przed nią to, samotnik, broniłom do ostatka... chemię. Czy ludzie, których nieśledność, albo objętości nadużyto do takiej roboty, ludzka, sądcy, z frazes, formuła, na swą wygożony i naciska, gulety paragraf jest cieża ponad prawdę i uczciwość, czy ci ludzie jeszcze nie orientują się, do kogo pracowali; czy jeszcze nie rozumieją, że podpisał nie mnie, ale coś wyższego od poczucia „rang”, „antonim”, „solidarności”, bo godność sztuki i... sumienia? A domorośla narza młoda w Akademii „rewolucja”, czy jeszcze nie widzi kłoda ją prowadzone, aż i zaprowadzone? Przecież i w „Naprzód” był maza ludzka inteligentna.

O, studnio — zatruta!

Adam Łada Cybulski

docent Akademii S. P.

(C. d. n.)

## Ze świata.

Bajki o „zamachu” na cara. Kilka naiwnych dzienników lwowskich powtórzyło bajkę wiedejską o wykrytym „zamachu na cara”, że mianowicie do pałacu zimowego wniesiono — „tromnę napełnioną bombami”. Otóż cała ta straszna historia jest zmyślona, a zazwyczaj też należy, że car nie mieszka wcale w „pałacu zimowym”, lecz w Carskim Siole.

Wzajemne dzienniki Ameryki Europej? Publicysta włoski E. Molo zadął sobie trąd obliczenia, ile też środków żywności spożywają w jednym dniu armie sześciu mocarstw europejskich? Ich stan czynny w czasie pokoju oblicza Molo na trzy miliony głów. Otóż na wyżywienie tych olbrzymich zastępów potrzeba dziennie: 45.000 centnarów

\*\*\*\* List ten brzmiał: „Zawładniam, że pozostawiam Panom czas 48 godzin, t. j. do piątku 31 b. m. w południe, do dnia mi uzupełnego i należnego zadośćuczynienia za krzywdę, którą wywdzięczając się mi za przesłań pociętołait ciekłą i poświęcenia pełną pracę dla Akademii, wyrzucił Państwo mnie i zarazem Instytutu, w której chleb zjedzony już byłom w towarzystwie Baudouin. W przeciwnym razie żadnym absolutnie dłużej względem krowąć nie będzie, prócz tego, który i tutaj zawarze w pierwszym rozdziale moina powołował, t. j. względu na Uczelność, Obowiązek i Prawdę. Do bezpardonowej z Panami rozmowy, na którą był czas przed mójaniem, z nerwami przesła Państwo uzupełnie atarganym! — sił dzisiaj nie mam”.

\*\*\*\* T. j. sobie samej plus rektor. Trudno bać się grzeszenia.

chleba, 30.000 centnarów mięsa, 15.000 centnarów konserw mięsnych, 60.000 centnarów ryżu, 1.800 centnarów szynki i innych tłuszczy, 1.200 centnarów soli, 1.860 centnarów cukru, 1.440 centnarów kawy i 7.500 hektolitrow wina (we Francji i we Włoszech).

Do tych ilości doliczyć należy jeszcze karłofe i jarchy. Według obliczenia Mologa utrzymanie tych armii na stopie wojennej pochłaniałoby dziennie 180 milionów koron. Zatem w razie ogólnej wojny europejskiej, w której brałby udział wszystkie mocarstwa, potrzebowałyby jedynie na wyżywienie tych armii miesięcznie 5 i pół miliarda koron, a w razie, gdyby wojna ta trwała rok cały — przeszło 60 miliardów koron.

Kwiaty z balonu. Przelatując onegdaj nad pałacem królewskim w Sztargardzie, hr. Zeppling rzucił z kajuty nowego swojego balonu sterowego „Ersta Deutschland” przycumowany do małego spadochronu białki folki i zaroszek, jako wyraz hołdu swojego dla wirtemberskiej pary królewskiej w dzień srebrnego jej wesela. Królestwo wirtemberskie, wielcy książęta badeńscy, Jan Jerzy książę saski i inni goście królewscy przypływali się z balkonów zamkowego temu widowisku z zaniem. Niestety, spadochron spadł niema na zamek, lecz na głowy tłumu, zebranego na placu zamkowym. I publiczność rozszarpała w jednej chwili bułkić pemmo interwencji policyj, niosząc kwiaty na pamięć.

## Z kraju.

Wypadek kolejowy. W Podgórku koło Niepołomic wykościł się d. 9 m. o 7-ej rano przy szczybowaniu pociąg towarowy. Dwa wozy zostały zdrognowane; w ludziach nie było ofiar.

Tarnów. Z Kasy oszczędności. — Wczoraj pisał polskiej. — „Zaczarowane Koło”. Na szka Kasa oszczędności obchodził w tym roku 50-letni jubileusz. Na ostatnim posiedzeniu wydziału uchwalono rozdzielnie czystego zysku w kwocie 75.350.98 k., co najlepiej świadczy o żywotności i oszczędności tej instytucji. Lwia część tych zysków przypada w udziale towarzyszom dobroczynnym i oświatowym. Gmina dostaje jak co roku 15.000 k. na budowę teatr.

5 m. odbył się staraniem tarnowskiego Koła T. S. L. wczoraj pisał polskiej, ilustrowany dwadziestoma pieśniami kompozytorów polskich przez prelegenta śpiewaka prof. Stanisława Burse, który publiczność nadzwyczaj zainteresował.

Dwa razy z rzędu odegrało kółko amatorskie „Sokoła”, „Zaczarowane Koło” Rydla i wywijało się ze swego zadania znakomicie.

W ostatnich tygodniach nastąpiła formalna gorączka w kupowaniu i sprzedawaniu realności, które, przechodząc z ręki do ręki, drożają, przez co także drożają mieszkańcy.

Szansejnia sprawa szpiegowska. Z Tarnowa pisał nam. W poniedziałek skończył się dwumiesięczny termin kar kupa Gawryłowicza, aresztowanego pod zarzutem szpiegowania na rzecz Rosji, ale skazanego poprzednio na karę więzienia za oszustwo. Gawryłowicz został obecnie odstawiony do Lwowa do aresztu śledczego. Przyjaciele Gawryłowicza urządzili składkę do 4.000 kor na kancję, aby uwolnić Gawryłowicza do aresztu śledczego.

Samobójstwo. W Stanisławowie zastrzelił się w sobotę rewident kol. Roman Krogulski.

## Kult Siczynskiego.

Ze Lwowa i ze Stanisławowa donoszą: Władze szkolne podały na ślad rozległej agitacji pomiędzy młodzieżą gimnazjalną w całym kraju, zmierzającej ku temu, ażeby zorganizować na drodze 12 m. we Lwowie wielką demonstrację młodzieży szkolnej na cześć Mirosława Siczynskiego, za jego „bohaterski” mord śp. namiestnika Potockiego. Dyrekcje gimnazjalne we wachodniej Galicji otrzymały polecenie, aby przeszkodziły takim porowom uwielbienia dla „bohatera” ukraińskiego. Z tego powodu „Dilo” jest wielce oburzone, a oburzeniu swojemu daje upust w dużym artykule p. t. „Nagonka na ruskie gimnazjalistów”!

Ze Stanisławowa donoszą, że w niedzielę o 5 nad ranem odbyły władze polityczne rewizja wśród ukraińskiej młodzieży, gdzie wykryły istnienie tajnej organizacji „rewolucyjnej” im. Siczynskiego. U trzech przywódców, oznacz. klas VI gimn. Stanisławowskiego, a głównego z awantur uniwersyteckich akademika Kazińskiego i w ucniu 4 roku sm. naucz. Kazińskiego znaleziono wśród litografowane, wyzywające do nielegowania odwoły młodzieży kulta Siczynskiego, „gdyż z tak chytym wrugiem, jakim są Lachy, tylko browningiem rozprawić się można!” Ponadto znaleziono odezwę komitetu centralnego, mającego swą siedzibę we Lwowie, do zjazdu gremialnego we

Lwowie, dnia 12 kwietnia celem narządzenia demonstracji. W kości znaleziono odezwę mającą być rozrzucone wśród szaleńców stanisławowskiej. Odezwę te zredagowane bardzo ostro, wyzwały Rosjan, służących przy wojsku, by nie dali się użyć jako „raby przeciw własnym braciom”. Hasłem żołnierza Rosina winno być „za naród n krański”, a nie za cesarza.

## Naokoło sceny i estrady.

Koncert chóru krakowskiego „Sokoła”, jaki odbył się w niedzielę dnia 9 b. m. pod artyst. kierownictwem prof. St. Barsy, był w naszych stosunkach muzycznych produkcją istotnie wyjątkową, skoro sprowadził do odświeżonej sali „Sokoła”, obok licznej publiczności, cały niemal muzyczny i śpiewacki świat krakowski, ten, który interesuje się rozwojem talentów miejscowych.

W produkcji wziął udział ceniony pianista, prof. dr Fr. Bylicki wykonaniem utworów Chopinowskich. Zamiast wdać się w ocenę gry, szanowanego pianisty, który od lat tyłu jest odzobą grona muzyków miejscowych, dzięki rzetelnej pracy i niezaprzeczonym zasługom, jakie położył około umacniania się ogólnego, ograniczyć się musimy do zaznaczenia i przyjęcia, jakiego ze strony publiczności doznał ceniony artysta, było bardzo gorące. Młodzież muzyczna zgłotowała mu serdeczności owacy, wręczając kwiaty, po odegraniu utworów Chopinowskich, następnie Zarząd chóru uczcił artystę wręczeniem przeszlicznego bukietu. Drugim solistą wieczoru był młody wiolecista krakowski, p. Marian Paszkowski. Od lat kilku biorąc udział w muzycznych imprezach Krakowa, zdobył sobie wysoce uzdolnioną, a skromną wiolecistą ogólną sympatię i uznanie tem więcej, że z każdym niemal występem, wykazuje znaczne postępy, zarówno w rozwoju technicznym, jak i artystycznym i wyczuwalnego talentu.

Wokalną ozdobą wieczoru był wysoce uzdolniony śpiewak p. Tei Gariu, jednej z uczennic prof. St. Barsy. — Głos mój o sympatycznym brzmieniu, prawidłowa emisja, poprawne frazowanie, plastyczna wymowa, oto walory obiecujące, młodego śpiewaka, który jeszcze nie wyszła z pod pieczy mistrza, znanego kompozytora i śpiewaka. — Dalsze studia rozwinię niewątpliwie wszystkie dane talentowności uczennicy.

Akompaniament spoczywał w ręku p. M. Rudnickiego, młodego kompozytora, który trudne zadania spełniał z dyskrecją, wapiąc się współudziałem solistów i chóru. Te ostatnie pozostały pod kierownictwem ruchliwego i energicznego dyrygenta prof. Bursy. Ponieważ pochwały na tem miejscu oddane temu dziełom, znanemu muzykowi mogłyby zakrawać na przyłogę oddaną koleżce redakcyjnemu, przeto ograniczymy się do przytoczenia słów jednego z dzienników porannych krakowskich, który pisze:

„Artystyczne kierownictwo wieczoru spoczywało w ręku prof. Bursy, który objawiaj przy rokiem kierownictwo muzyczne produkcyi sokolek, urządzanych zawsze z okazji rocznicami narodowych, tudzież kierownictwo chóru, podniósł tak poziom muzyczny tych wieczorów, jak i świeżo zorganizowane chóru na wcale poważną wyżynę artystyczną.

Chór, przeprowadzone doświadczoną ręką prof. Bursy spisał się dzielnie. Na wyprzedzające zasługuje kwartet solowy (pp. Hellerowa, Boro-wiczka, Szleszakówna i Brodowska) w marszu we-selnym z op. „Lohengrin”, którym rozpoczęto koncert” etc. etc.

Część deklamacyjna spożyła zastępcę w ręku utalentowanego ucnia szkoły dramatycznej Gabryelskiego p. Czesława Janicza.

Dochód z produkcyi przeznaczono na budowę drugiej sali, waktak czego zawsze ofiarą firma p. Gabryelskiej ofiarowała wspaniały Steinway na ten wieczór bezinteresownie.

Wczoraj radwicki urządził w niedzielę Koło im. T. Kościuszki w sali Resursy urzędowej, zapraszając program chópskich siłami amatorskimi. Wierza sądził b. meci Boyko poczem produkowała się orkiestra chópska z Modlicy, oraz chórowieścianki modlicki pod kierunkiem p. Władysława Sienki, kierownika szkoły w Modlicy.

Część deklamacyjna wykonały panny A. Wójcikówna i Z. Ptakówna, zbierając zasłoneżone oklaski.

Ponieważ teatr butników z Krza kolo Sierzy niemógł przybyć, wypełnił ten punkt programu sędzia Baisy ze Skawiny, który ratując przykrą sytuację, w jakiej znalazł się komitet urządzający wieczór, wykonał bardzo ładnie kilka utworów na skrzypcach.

Zakończył wieczór patryotyczne przemówienie dra M. Świrskiego.

„Krawędziak ruch”, wodevil p. Turskiego, wystawiony we Lwowie przez trupę p. Rygięra w teatrzyku w domu katolickim, zdobył sobie pełne powodzenie.

Repertuar teatru miejskiego.

Środa: Cyde.

Czwartek, piątek i sobota teatr zamknięty.

Ga zabawki lemie, tennisy, krokiety, pilki gumowe, pilki nożne poleca jedyny magazyn zabawek

C. SZCZURKOWSKI, Kraków, GROSZKA

Najtańiej zegarki i wszelkie wyroby jubilerskie

E. Goldwasser zegary i budziki poleca:

W Krakowie ul. Grodzka 25.

Srebro stalowe  
srebrniane, koro i wszelkie  
wyroby z obrobioną srebra

Genetel Huter  
wysoka bezpłaciła







